KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1295/2000

af 20. juni 2000

om ændring af bilag II og III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1286/2000 [2], særlig artikel 7 og 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2377/90 skal der gradvis fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af alle farmakologisk virksomme stoffer, som inden for Fællesskabet anvendes i veterinærlægemidler til behandling af dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion.

(2) Maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer bør kun fastsættes, efter at Udvalget for Veterinærlægemidler har gennemgået alle relevante oplysninger vedrørende sikkerheden af rester af det pågældende stof for forbrugere af animalske levnedsmidler samt sådanne resters indflydelse på industriel forarbejdning af levnedsmidler.

(3) Ved fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler er det nødvendigt at specificere de dyrearter, hvori sådanne rester vil kunne være til stede, de koncentrationer, der må være til stede i hvert af de relevante væv fra det behandlede dyr (målvæv), og arten af den rest, som er relevant for overvågningen af rester (restmarkør).

(4) For at lette den rutinemæssige overvågning af lægemiddelrester, som fastsat i den relevante fællesskabslovgivning, bør der i almindelighed fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i lever eller nyrer. Imidlertid er lever og nyrer hyppigt fjernet fra dyrekroppe i international handel, og der bør derfor også altid fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i muskelvæv eller fedtvæv.

(5) For veterinærlægemidler til behandling af æglæggende fugle, malkedyr eller honningbier skal der også fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i æg, mælk eller honning.

(6) Toldimfos bør indsættes i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90.

(7) For at gøre det muligt af afslutte videnskabelige undersøgelser bør amprolium og permethrin indsættes i bilag III til forordning (EØF) nr. 2377/90.

(8) Der bør fastsættes en tilstrækkelig lang tidsfrist inden ikrafttrædelsen af denne forordning for at give medlemsstaterne mulighed for at foretage de tilpasninger, som måtte være nødvendige i de tilladelser til at markedsføre de pågældende veterinærlægemidler, der er givet i medfør af Rådets direktiv 81/851/EØF [3], senest ændret ved direktiv 93/40/EØF [4], for at tage hensyn til bestemmelserne i denne forordning.

(9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den får virkning fra den tresindstyvende dag efter offentliggørelsen.

[1] EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1.
[2] EFT L 145 af 20.6.2000, s. 15.
[3] EFT L 317 af 6.11.1981, s. 1.
[4] EFT L 214 af 24.8.1993, s. 31.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2000.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

BILAG

A. Følgende stof indsættes i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90 (Liste over stoffer, for hvilke der ikke gælder maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer)

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
»Toldimfos	Alle arter bestemt til konsum«	

B. Følgende stoffer indsættes i bilag III til forordning (EØF) nr. 2377/90 (Liste over farmakologisk virksomme stoffer, der anvendes i veterinærmedicinske præparater, og for hvilke der er fastsat midlertidige maksimalgrænseværdier)

2.2. Midler mod ektoparasitter

2.2.3. Pyretrin og pyretroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Permethrin	Permethrin (summen af isomere)	Kvæg, geder	100 µg/kg	Muskel	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001«
			500 µg/kg	Fedt	
			50 µg/kg	Lever	
			50 µg/kg	Nyre	
			50 µg/kg	Mælk Øvrige bestemmelser i Kommissionens direktiv 98/82/EF (EFT L 290 af 29.10.1998, s. 25) skal overholdes	
		Svin, kyllinger	100 µg/kg	Muskel	
			500 µg/kg	Hud og fedt	
			50 µg/kg	Lever	
			50 µg/kg	Nyre	
		Kyllinger	50 µg/kg	Æg	

2.4. Midler mod protozer

2.4.4. Øvrige antiprotozoiske midler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Amprolium	Amprolium	Kyllinger, kalkuner	200 µg/kg	Muskel	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2002«
			200 µg/kg	Hud og fedt	
			200 µg/kg	Lever	
			400 µg/kg	Nyre	
			1 000 µg/kg	Æg	